

Sygnatura akt II C 31/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SR A. S.

Protokolant stażysta W. Ł.

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Ł. S.

przeciwko P. N.S. C., Z. (...) spółce jawnej w Ł.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt II C 31/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 stycznia 2015 roku powód Ł. S., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o zasądzenie od pozwanej P. N. S. C., Z. (...) spółki jawnej z siedzibą w Ł. kwoty 11.448 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 29 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty. Wniósł też o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2417 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że jest właścicielem minikoparki T.. W 2013 roku pozwana spółka po raz pierwszy zleciła powodowi wykonanie prac polegających na wykonaniu wykopów przy użyciu minikoparki w K., w okresie od października do grudnia 2013 roku. Pozwana spółka za wykonane przez powoda prace zapłaciła gotówką. W maju 2014 roku pozwana po raz kolejny zleciła powodowi wykonanie wykopów pod mikro kanalizację na potrzeby telewizji (...). Powód zlecone prace wykonywał w okresie od 5 maja 2014 roku do 29 maja 2014 roku przy ulicach (...) w Ł.. Strony ustaliły wynagrodzenie powoda w kwocie 6 zł za metr bieżący wykopu. W trakcie pracy powód zwracał się do pozwanej o uiszczenie zaliczki, zaś pozwana odmówiła. Płatność wynagrodzenia miała nastąpić w terminie 30 dni od zakończenia przez powoda prac. Powód łącznie wykopał 1908 metrów wykopu, pozwana nie zgłosiła zastrzeżeń co do jakości wykonanych prac, jednakże nie dokonała zapłaty przysługującego powodowi wynagrodzenia.

(pozew k. 3-4, pełnomocnictwo k. 6)

W odpowiedzi na pozew z dnia 6 lutego 2015 roku pozwana, reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, zgodnie z normami przepisanyymi. Strona pozwana przyznała, że w 2013 roku zleciła powodowi wykonanie robót w K.. Za wykonaną pracę powód otrzymał wynagrodzenie zgodnie z przedstawionym rachunkiem.

W 2013 roku powód nie prowadził działalności gospodarczej i nie był w stanie wystawić faktury pozwanej spółce. Oferował jednak, że rozpocznie prowadzenie działalności gospodarczej i to był warunek kontynuowania współpracy przy prowadzeniu kolejnych wykopów. Pozwana zaprzeczyła jakoby zawierała z powodem umowę o wykonywanie robót w następnym roku podczas prowadzenia prac w dzielnicy N. w Ł.. Wskazano, iż prace w zakresie wykopów rozpoczęto w dniu 5 maja 2014 roku, zaś w dniu 6 maja na miejscu prowadzenia robót zjawił się Z. R., który stwierdził tam obecność powoda i nakazał mu natychmiastowe opuszczenie placu budowy. Powód nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do tego żądania i wykonał polecenie. Po tym dniu nie pojawił się w miejscu prowadzonych wykopów. Wszelkie prace w 2014 roku były nadzorowane przez brygadzystę D. K.. Do jego obowiązków należało potwierdzanie obecności w pracy pracowników oraz osób świadczących pracę na innej podstawie niż umowa o pracę, a także w odniesieniu do tych ostatnich – ilości wykonanej pracy. Podniesiono także, iż pozwana wypłaca wynagrodzenie po przedstawieniu rachunku lub faktury lecz w 2014 roku powód nie złożył żadnego rachunku potwierdzającego wysokość rzekomo należnego mu wynagrodzenia. Pozwana zaprzeczyła także aby powód zwracał się do niej o wypłatę zaliczek.

(odpowiedź na pozew k. 21-23, pełnomocnictwo k. 24, odpis KRS k. 8-13)

W piśmie z dnia 19 marca 2015 roku powód zaprzeczył, aby miała miejsce sytuacja „usunięcia” go z terenu budowy. O ilości wykonanych przez powoda metrów bieżących wykopu, przedstawiciel pozwanej był informowany na bieżąco. Wyjaśnił, że nie posiada dokumentów potwierdzających jego obecność na terenie budowy, ani ilości wykonanych wykopów. Wobec tego, że początkowo współpraca przebiegała bez większych problemów, dokumentacji takiej powód nie przygotowywał. O tym, że powód nie jest przedsiębiorcą, pozwana wiedziała i fakt ten akceptowała.

(pismo k. 29-30)

W toku dalszego postępowania stanowiska stron do dnia zamknięcia rozprawy nie uległy zmianie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ł. S. jest właścicielem minikoparki T..

(bezsporne, umowa sprzedaży k. 14)

Po zakupie minikoparki Ł. S. zawarł z POL-NET S. C., Z. (...) spółką jawną z siedzibą w Ł. ustną umowę, na podstawie której w okresie od października do grudnia 2013 roku, wykonywał na rzecz pozwanej spółki prace polegające wykonaniu wykopów przy użyciu minikoparki w K.. Za wykonane prace powód otrzymał wynagrodzenie, które odpowiadało ilości wykopanych metrów bieżących. Wynagrodzenie było wypłacane na podstawie dokumentów potwierdzających ilość prac. Pomiar długości wykopu wykonanego przez powoda były wykonywane codziennie przez brygadzystę D. K.. Powód otrzymał wynagrodzenie za wykonane w 2013 roku prace bez przedstawienia rachunku.

(potwierdzenie ilości pracy k. 44, k. 46, potwierdzenie wypłaty k. 45, k. 47, zeznania powoda k. 86-87 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k. 48-49, zeznania Z. R. k. 88 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k. 49-51, zeznania świadka B. B. k. 51-52, zeznania świadka A. J. k. 53, zeznania świadka D. K. k. 54-55, zeznania świadka P. P. k. 84-85, zeznania świadka P. Z. k. 55-56, zeznania świadka P. R. k. 82-83)

Podczas wykonywania robót w 2013 roku powód nie prowadził działalności gospodarczej, poinformował wówczas Z. R., że fakturę wystawi ktoś z jego rodziny.

(zeznania powoda k. 86-87 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k. 48-49, zeznania Z. R. k. 88 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k. 49-51)

W I-sztym kwartale roku 2014 roku zatelefonował do powoda P. P. i spytał czy powód podejmie się dalszych prac. Powód wyraził zgodę.

(zeznania powoda k. 86-87 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k. 48-49, zeznania Z. R. k. 88 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k. 49-51)

W maju 2014 roku P. N. S. C., Z. (...) spółka jawna z siedzibą w Ł. prowadziła prace ziemne na terenie Ł. w rejonie R.. Prace rozpoczynały się w maju 2014 roku. W maju 2014 roku Z. R. dowiedział się, że powód przebywa na budowie, to był pierwszy lub drugi dzień pracy powoda. Z. R. uzależniał dalsze wykonywanie prac przez powoda od przedstawienia faktur za 2013 rok. Następnie przekazał powodowi, że albo przyniesie faktury za 2013 rok albo założy działalność, inaczej ma zejść z budowy. Po tej rozmowie Ł. S. opuścił teren budowy.

W pozwanej spółce poza pracownikami, pracowały też osoby z którymi zawierana była ustna umowa o wykonanie pracy przy wykopach. Pozwana spółka zamieszczała ogłoszenie, po czym z kandydatami ustnie były ustalane warunki przez S. C. (2), a wcześniej -do czerwca 2014 roku przez P. P.. Natomiast Z. R. załatwiał dla firmy kontrakty i zajmował się opłatami. P. R. zajmował się w firmie zaopatrzeniem, oraz nadzorował prace. Brygadzystą był D. K.. W przypadku osób, które wykonywały pracę bez zawartej umowy pracę, były dokonywane pomiary wykonanych przez nich wykopów. Cena była ustalana za wykopany metr – od 5,50 do 6 złotych z fakturą. Pomiary zasadniczo wykonywane były na koniec dnia pracy. Zdarzało się jednak, że wykonywane były raz w tygodniu. Wykopy były mierzone wspólnie, przez tego który wykonywał wykop i przez tego, który sprawdzał. Pomiarami zajmował się D. K., a czasem P. R.. Wpłata wynagrodzenia następowała na rzecz osób, którzy nie mieli zawartej umowy o pracę na podstawie zapisu z pomiarów, które podpisywał P. R. bądź D. K.. Dodatkowo warunkiem wypłaty była wystawiona przez wykonawcę prac faktura bądź rachunek. Wpłata wynagrodzenia zajmowała się B. B. na podstawie dokumentów z budowy potwierdzających wykonanie prac.

(zeznania Z. R. k. 88 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k. 49-51, zeznania powoda k. 86-87 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k. 48-49, zeznania świadka D. K. k. 54-55, zeznania świadka P. R. k. 82-83, zeznania świadka J. K. k. 85- 86, zeznania świadka P. P. k. 84-85, zeznania świadka B. B. k. 51-52, zeznania świadka D. K. k. 54-55, zeznania świadka P. Z. k. 55-56)

W piśmie z dnia 14 listopada 2014 roku powód wezwał P. N. S. C., Z. (...) spółkę jawną z siedzibą w Ł. do niezwłocznej zapłaty kwoty 11.448 złotych wraz z odsetkami ustawowymi w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania na wskazany rachunek bankowy. W piśmie wskazywał, że zapłata jest należna w związku z wykonanymi pracami obejmującymi wykopanie wykopów o łącznej długości 1908 metrów przy ulicach (...).

(wezwanie do zapłaty k. 15, potwierdzenie nadania k. 16)

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów, wśród nich zeznań powołanych w sprawie świadków B. B., D. K., P. R., J. K. i na podstawie zeznań Z. R., częściowo na podstawie zeznań P. P., A. J., P. Z., częściowo na podstawie zeznań powoda, a także na podstawie załączonych dokumentów, których ważność nie była kwestionowana przez strony w toku procesu.

Oceniając zgromadzony materiał dowodowy, Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka A. J. w zakresie w jakim twierdził, że powód pracował w 2014 roku na R. wykonując dla pozwanej spółki wykopy do końca maja, zaś w owym czasie prace na budowie były nadzorowane między innymi przez J. K.. Podawane przez świadka okoliczności stoją w oczywistej sprzeczności z zeznaniami świadka J. K., który wskazał, iż od połowy stycznia 2014 roku do stycznia 2015 roku nie był obecny w pracy z powodu złamanej nogi, że nie zna powoda. Na uwagę zasługuje również, iż świadek A. J. pozostawał w konflikcie z pozwaną. Świadek ten podał nadto, że prezes R. przyjeżdżał rowerem dwa razy w tygodniu, zaś z zeznań Z. R. oraz P. R. wynika, że z uwagi na operację nogi, Z. R. nie mógł jeździć rowerem. Sąd uznał też za niewiarygodne zeznania P. Z., w części gdy stwierdził, że powód pracował w maju 2014 roku codziennie. Świadek ten także był w konflikcie z pozwaną spółką. Twierdzi, podobnie jak świadek A. J., że pan K. wówczas pracował, oraz, że pan R. przyjeżdżał rowerem, co nie mogło mieć miejsca. Poza tym świadek P. Z. zeznał, że powód zapisywał sobie metry, a podpisywał mu to P. R.. Tymczasem z zeznań samego powoda wynika, że nie było takiej dokumentacji. Brak wiarygodności należało również przypisać zeznaniom P. P. w części, w której świadek twierdził, że powód

pracował u pozwanej spółki w maju – czerwcu 2014 roku. Podkreślić bowiem należy, iż jak wynika z zeznań tego świadka, P. P. podczas prac w 2014 roku nie miał bezpośredniego kontaktu z pracownikami. Sam zresztą później zeznał, że nie wie czy powód pracował, widział go, ale powód żadnych czynności nie wykonywał. Podkreślić też należy, iż obecność powoda na terenie budowy na początku maja 2014 roku, w ocenie Sądu, nie oznaczała wykonywania przez powoda prac na rzecz pozwanej. Wspólnik pozwanej spółki (...) wskazywał bowiem, iż powód był obecny na budowie, jednak Z. R. uzależniał możliwość kontynuowania przez Ł. S. pracy, od przedstawienia faktury za 2013 rok albo podjęcia działalności gospodarczej, czego powód nie zrealizował. Nie można zatem przyjąć aby nawet jego dwudniowa obecność w na miejscu prowadzenia wykopów oznaczała, iż wykonywał on prace zlecone przez pozwaną spółkę zakresie podanym w pozwie, wobec jej jednoznacznego sprzeciwu. Świadek P. P. zeznał również, że powód wystawił fakturę, co jak wynika ze zgromadzonego materiału, nie miało miejsca.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem była okoliczność, że strony nie zawarły umowy łączącej ich relacje na piśmie. Powód podnosił istnienie stosunku zobowiązaniowego między stronami i jego wykonanie, co rodziło po stronie pozwanej obowiązek zapłaty. Pozwana natomiast negowała jakoby między stronami doszło do zawarcia jakiegokolwiek umowy, oraz jej realizacji przez powoda i poprzez takie stanowisko zakwestionowała zasadność dochodzonego pozwem roszczenia.

Podstawą żądania powoda jest art. 627 i nast. kc. Zgodnie bowiem z art. 627 kc, przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Zgodnie z art. 628§1 kc wysokość wynagrodzenia za wykonanie dzieła można określić przez wskazanie podstaw do jego ustalenia. Jeżeli strony nie określiły wysokości wynagrodzenia ani nie wskazały podstaw do jego ustalenia, poczytuje się w razie wątpliwości, że strony miały na myśli zwykle wynagrodzenie za dzieło tego rodzaju. Jeżeli także w ten sposób nie da się ustalić wysokości wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające uzasadnionemu nakładowi pracy oraz innym nakładom przyjmującego zamówienie. W braku odmiennej umowy przyjmującemu zamówienie należy się wynagrodzenie w chwili oddania dzieła (art. 642§1 kc). Co oczywiste w zakresie nieuregulowanym w przepisach o umowie o dzieło znajdują zastosowanie przepisy ogólne Kodeksu cywilnego oraz przepisy ogólne dotyczące zobowiązań.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art.6 k.c.). Ten kto, powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie.

Stosownie do art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zachowana w art. 232 zd. 2 k.p.c. możliwość dopuszczenia przez sąd dowodu z urzędu stanowi jedynie wspierające uprawnienie sądu. Może być ono wykorzystywane tylko w szczególnie wyjątkowych sytuacjach. Nie może zaś prowadzić do zastępowania strony w spełnianiu ich obowiązków. Takie działanie sądu z urzędu może być zawsze odbierane jako naruszenie prawa do bezstronnego sądu i odpowiadającego mu obowiązku przestrzegania zasady równego traktowania stron, wypływających z art. 32 ust. 1 i art. 45 ust. 1 Konstytucji (tak między innymi Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 marca 1998 roku, II CKN 656/97, opubl. OSNC 1998 rok, zeszyt 12, poz.208, Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, opubl. OSNC 1997 rok, nr 6-7, poz.76, Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 27 listopada 1996 roku, III AUa 26/96, opubl. Apel.-Lub. 1997 rok, nr 1, poz.4, Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów z 19 maja 2000 roku, III CZP 4/00, opubl. OSNC 2000 rok, nr 11, poz. 195, Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 grudnia 2000 roku, V CKN 175/00, opubl. OSP 2001 rok, nr 7-8, poz.116).

W przedmiotowej sprawie powód nie udowodnił, aby strony zawarły umowę w 2014 roku oraz, aby na jej podstawie wykonał wykopy na rzecz pozwanej spółki. Wprawdzie P. P. zainicjował pojawienie się powoda w maju 2014 roku

na terenie budowy, jednak przeszkodą dla dalszej współpracy stron był brak statusu przedsiębiorcy po stronie powoda. Wobec tego, że powód nie mógł wystawić faktury, Z. R. zażądał opuszczenia placu budowy przez powoda. Pozwana uzależniła zatem zawarcie z powodem umowy od podjęcia poprzez niego działalności gospodarczej. Powód tego warunku nie spełnił, więc nawet gdyby przystąpił do wykonywania pracy, nie było w tym zakresie zgody pozwanej spółki. Niezależnie od tego, nawet, gdyby ustalono, że strony zawarły umowę, to powód nie udowodnił, aby wykonał określoną w pozwie ilość wykopu, a także by strony ustaliły stawkę za 1 metr wykopu na 6 zł. Powód w 2013 roku wykonywał wykopy dla pozwanej, miał zatem świadomość w jaki sposób ich ilość jest dokumentowana, oraz że dokumenty te są później podstawą dla wypłaty wynagrodzenia. Powód nie przedstawił dokumentów na okoliczność potwierdzenia ilości wykonanego wykopu. Okoliczności tej nie sposób ustalić również na podstawie zeznań powołanych świadków. Same tylko twierdzenia powoda nie mogą być podstawą do dokonania zgodnych z nimi ustaleń.

Biorąc pod uwagę przedstawione wyżej okoliczności, Sąd powództwo oddalił jako nieudowodnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. zgodnie z którym, Sąd może nie obciążać strony, która uległa w procesie w całości, albo w części kosztami, jeżeli zachodzą szczególnie uzasadnione wypadki. Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, w szczególności, że to pozwana zainicjowała pojawienie się powoda na terenie budowy, a powód wyrażał gotowość podjęcia pracy, Sąd nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu. Sposób w jaki pozwana nawiązywała współpracę z operatorami koparek, nie będącymi pracownikami, mógł początkowo wprowadzić powoda w błąd co do rzeczywistego zamiaru spółki.